

Det, der her er billedet, er, at de rigeste kommuner slipper billigst, og de fattigste kommuner skal betale mest. Det efterlader nogle massive skævheder kommunerne imellem, som der ikke er givet noget svar på, hvordan man retter op, så borgerne i hele landet, i alle kommunerne, dermed kan betjenes.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Hr. Ole Stavad påstår her fra Folketingets talerstol, at den her reform betyder, at borgerne får en ringere betjening. Hvordan kan hr. Ole Stavad overhovedet underbygge det, før man ser, hvordan reformen kommer til at køre? Det er altså et postulat grebet lige ud af luften. Men er sandheden bag alt den kommunalreformkritik ikke den, at Socialdemokratiet ikke tror på, at de nye storkommuner er i stand til at kunne løse noget som helst andet end det, de løser i øjeblikket?

Det er det, der har været overskriften på kommunalreformforhandlingerne fra den første dag og lige til i dag, hvor vi står her. Vi er nogle – regeringen og Dansk Folkeparti – der har troet på, at kommunerne, når de bliver større og mere bæredygtige, er i stand til at løse en lang række centrale opgaver. Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Ole Stavad, om han ikke finder, at det er en rigtig grundtanke, at så mange opgaver som muligt løses der, hvor folk bor, nemlig i kommunerne.

Så vil jeg også lige spørge hr. Ole Stavad, om man ikke i folketingsgruppen her på Christiansborg har et problem, når man jo udmærket ved, at socialdemokratiske borgmestre i hobetæl er meget, meget positivt indstillede over for den her reform og synes, det bliver en god udfordring, man står over for.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg kan sige til hr. Poul Nødgaard, at der i hvert fald er en massiv bekymring hos socialdemokratiske borgmestre og kommunalpolitikere for, om den økonomi, der skal være til stede for at løse opgaverne, også vil være der.

Hvad angår påstande om ringere betjening, så har hr. Poul Nødgaard jo fuldstændig ret i, at det er en stor del af den problemstilling, at regeringen ikke har foretaget nogen grundlæggende analyse af nogen af de nye systemer, man laver.

Kl. 10.20

Men det gør i hvert fald indtryk på mig. Jeg har været ked af, at det ikke har gjort det på hr. Poul Nødgaard og på regeringspartierne og regeringen, når eksempelvis alle de uafhængige sagkyndige, som man stort set kan opdrive inden for sundhedsområdet med viden om den måde, vi indretter finansiering af vores sygehuse og vores sundhedsvæsen på, har advaret.

Når vi så samtidig har fået lovforslaget lagt på Folketingets bord, og vi har det til vedtagelse her i de kommende dage, og regeringen må sige, at den ikke har foretaget nogen former for analyse eller udredning til at imødegå alle de uafhængige sagkyndiges advarsler, så forstår jeg ikke, at det ikke giver hr. Poul Nødgaard anledning til bekymring, men at han bare tager bind for øjnene og stemmer for.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg vil godt lige sige til hr. Ole Stavad, at med hensyn til betjeningen af borgerne – det er det, jeg er mest optaget af, for det hele drejer sig om, at borgerne kommer til at befinde sig godt i de ny storkommuner – synes jeg også, det er beskæmmende, at Socialdemokratiet har vendt tommelfingeren nedad i relation til borgerservicecentre.

Nu synes jeg, vi har fået lavet et rigtig godt lovforslag med nogle udmærkede bemærkninger, som sikrer, at vi får oprettet de borgerservicecentre, som i øvrigt allerede fungerer i en lang række kommuner, bl.a. i min egen kommune, Ringsted Kommune, og det ved hr. Ole Stavad udmærket. Det er jo et af de elementer, der skal til, for at den her reform kommer til at fungere optimalt.

Må jeg så lige om økonomien sige til hr. Ole Stavad – og hr. Stavad har jo selv nævnt det: Det er klart, at vi ikke har kunnet tage fat på en udligningsreform, før vi kendte de nye storkommuner. Det gør vi nu, der bliver 98 af slagsen. I løbet af næste år, forhåbentlig meget hurtigt, kan vi så tage stilling til, hvordan udligningsreformen skal udmøntes i relation til en lang række faktorer, der skal indgå, når man flytter penge fra nogle kommuner til nogle andre.

Men en ting må man slå fast, og det er, at det bliver en svær øvelse at lave en udligningsreform. Det er jeg den første til at erkende. Jeg har engang været med til at lave en mindre ændring i en udligningsreform, og det var svært og vanskeligt, og denne gang bliver det endnu sværere. Men vanskeligheder er nu engang til for at blive